

Standbeeld Dr. Schaepman in Tubbergen

DR. SCHAEPMAN

Dr. Herman Schaepman is in 1844 geboren in Tubbergen als zoon van de burgemeester. In 1903 overleed hij Rome. Hij werd tot priester gewijd in 1867 en twee jaar later promoveerde hij in Rome in de theologie. Daarna werd "excellent" professor in de kerkgeschiedenis aan een seminarie. Naast priester was Schaepman dichter en politicus. Hij was de eerste priester die zitting had in de tweede kamer. In zijn opvallende priesterkleding en met zijn forse postuur maakte hij indruk. Hij speelde een grote rol in de katholieke emancipatie, een beweging die in de 19e eeuw begon en zich tot doel stelde dat het katholieke volksdeel meer invloed kreeg in de samenleving. In sociale zin was Schaepman progressief; op geloofsgebied was hij

Portret in de vergaderkamer van het bestuursbureau

zeer conservatief. Zijn lijfspreuk was: Credo Pugno, Ik geloof, ik strijd. Zouden de oprichters van de Dr. Schaepmanstichting zich hierdoor hebben laten inspireren?

de jongen niet met een hoog cijfer, wel door te klieren en brutaal durven zijn. Juf ervaart hier een probleem en ziet een ADHD-er voor zich. En het etiket is geplakt! Waar geen probleem was ontstaat er één. Het is vooralsnog niet te verwachten dat de PABO's een enorme instroom van jongens/mannen zullen kennen in de komende jaren. Maar dat het onderwijs, van basis- tot en met de middelbare school, het punt feminisering op de agenda moet zetten is van groot belang om de jongens te redden.

in hun doen en laten. "Waren de jongens maar net als de meisjes". Jongens kunnen zich niet meer optrekken aan de mannenrol en dat wordt nog eens extra zorgelijk als zij opgroeien in een gebroken gezin waarbij de kinderen zijn toegewezen aan de moeder. Bovendien, zo stelt Truijens, zijn de methoden en de didactiek in de afgelopen decennia ook gefeminiseerd, dus taliger. En dat ligt jongens niet. Jongens werken meer visueel – ruimtelijk en meisjes verbaal-linguïstisch. Daarnaast verhoog je de status van

COLUMN

DE IDEALE JONGEN IS EEN MEISJE.

De Onderwijsagenda is een project van De Volkskrant in samenwerking met Thieme Meulenhoff en SLO, en ondersteund door Kennisnet. Het eerste essay van driedelige special met de titel "Red de jongens" van Aleid Truijens luidt: "De ideale jongen is een meisje." Ze begint met een vergelijking meisjeschimpansee en jongenschimps. Meisjes kijken de kunsten van de moeder af terwijl jongens stoeien en zwaaien aan de takken. "Klieren dus." Vervolgens ziet Truijens overeenkomsten in de menselijke kinderwereld waarin meisjes rustig spelen volgens vaste patronen maar jongens er plezier in hebben om het gemaakte stuk te maken om het weer te repareren. Het onderwijs is gefeminiseerd. De juf begrijpt de jongens niet zo goed

COLOFON

Uitgave
Dr. Schaepmanstichting
Enschedesestraat 68
7551 EP Hengelo
Tel: 074-242 45 45
Fax: 074-291 83 40

Redactie:
Yvonne ter Elst
Albert Groot Rouwen
Marcel van Harten

Lay-out:
Ton Baake

Email: secretariaat@drschaepmanstichting.nl

Schaepmanbulletin

Uitgave van de Dr. Schaepmanstichting

Pagina 1
Van de redactie
Uitreiking certificaten IB-ers

Pagina 2
Uit de GMR

Pagina 3
Profijtklas De Hunenborg
Personalía

Pagina 4
Vieren of vergeten...25 jaar
basisonderwijs in Nederland

Pagina 6
Geef de pen door aan: Louise
Oosterhof
Verbouwing St.Jan
nagenoeg klaar

Pagina 7
Kerk in opspraak
Plechelmus en de Gouden
Piramide

Pagina 8
Dr. Schaepman
Column

VAN DE REDACTIE

Met de zomervakantie voor de deur maar ook met alle activiteiten die het schooljaar afsluiten de zestiende aflevering van het Schaepmanbulletin. Na 16 afleveringen en ruim drie jaar verder wil de redactie weten hoe de lezers over dit "clubblad" oordelen. Wordt het gelezen, is het leesbaar en spreken de onderwerpen aan. Na de zomervakantie zullen we een enquête uitschrijven om uw mening te inventariseren. Doorgaans zijn onderwerpen die de school aangaan interessant. Natuurlijk de nieuwsgierigheid hoe de eigen school er af komt maar ook hoe andere scholen interessante activiteiten organiseren of bepaalde werkwijzen hanteren. Kortom de good practices van jezelf en de ander. Een contactpersoon per locatie kan voor de school en voor het Schaepmanbulletin van grote betekenis zijn. In dit bulletin ook weer 25 jaar basisonderwijs. Maar nu komen mensen aan het woord die terugkijken naar hoe het ook al weer was en ook hoe het in de afgelopen jaren is verdergegaan. Aandacht ook voor de uitreiking van de certificaten aan de IB-ers die een tweejarig professionaliseringstraject hebben gevolgd. De GMR heeft zijn vaste plaats en wie heeft wel eens gehoord van een Profijtklas? De commotie over misstanden binnen de R.K. Kerk is wat geluwd. Het artikel van Gerrit Klaassen kon wegens ruimtegebrek niet geplaatst worden in het vorige bulletin. Het is de moeite waard

om de nuances van het onderwerp onder ogen te zien. Verder neemt hij ons mee naar het project Lentekriebels waarin seksualiteit op een reële en positieve manier wordt benaderd. Naast de laatste berichten van de bouwactiviteiten van de St. Jan en de St.Plechelmus maken we nader kennis met Louise Oosterhof. Op de laatste pagina een korte biografie van Dr. Schaepman. In 2010 is het 90 jaar geleden dat de Schaepmanstichting is opgericht. Het ligt voor de hand om de mens waarnaar de Stichting is vernoemd een plek te geven.

"Zes weken vakantie", verzuchtte hij. "Daar hoor je ons ook niet over klagen," antwoordde ik. Geen discussie maar de redactie wenst alle medewerkers en andere lezers een goede vakantie. Welverdiend, omdat wij weten wat onderwijs van je vraagt.

UITREIKING CERTIFICATEN IB-ERS

Binnen het schoolontwikkelplan 2007-2011 van de Dr. Schaepmanstichting zijn onderwijskundige ambities beschreven welke o.a. hebben geleid tot het opzetten van een professionaliseringstraject "interne begeleiders" op

De gecertificeerden

v.l.n.r. Peter Breur, Miriam van den Berg en Frank Konings

maat gemaakt en gericht op coachen. In het alsmaar in ontwikkeling zijnde onderwijs, wordt steeds meer gevraagd van de IB-er. Er wordt meer gefocust op opbrengsten in het onderwijs en de organisatie rondom de zorg dient steeds efficiënter te worden. Om deze ontwikkelingen goed te kunnen begeleiden veranderd de rol van de ib-ers. Er worden steeds meer coachingsvaardigheden gevraagd.

Deelnemers aan eerder genoemd professionaliseringstraject zijn werknemers van zowel de Dr. Schaepmanstichting als de Stichting KOMT. Bij de uitreiking van de certificaten op 8 juni jl. in het Rabotheater complimenteerde Peter Breur van de Dr. Schaepmanstichting de enthousiaste deelnemers. "We zijn nog niet klaar. Er wordt veel van jullie verwacht, vooral in de praktijk". Frank Konings van de Stichting KOMT bedankte Peter Breur voor zijn uitnodiging enkele jaren geleden om mee te liften. Financieel was dat voordeliger voor beide partijen, maar belangrijker was zijn waarneming dat de inhoud van de cursus werd beschreven in aspecten van het zorgplan maar ook werd toegepast in de praktijk.

De cursusleider Miriam van den Berg van de Compaen Groep ging daar op in en wist dat veel deelnemers aan de slag zijn gegaan met implementatie van hetgeen ze geleerd hebben. Miriam benadrukte de grote betrokkenheid van de cursisten. Er werd nauwelijks verzuimd, terwijl het er

wel allemaal bij kwam. Kennelijk werd er tegemoet gekomen aan de behoeften. Vooral het werken in groepen van 5 à 10 personen was zeer effectief.

De scholen kunnen verder, de opbrengst is groot. Marian Baake bedankte Miriam voor haar wijze van werken. "Wij hebben een ontwikkeling doorgemaakt en het heeft ons rust gegeven." Veel directieleden gaven acte de presence. Dat duidt erop dat zij beseffen hoe waardevol de inzet van de IB-er is in deze onderwijskundige ontwikkeling en geven tevens aan dit in gezamenlijkheid vorm te willen geven.

UIT DE GMR

Op 26 april jl. vond de laatste GMR-vergadering plaats voor het verschijnen van het Schaepmanbulletin. De GMR heeft in deze bijeenkomst ingestemd met het beleid ten aanzien van de uitvoering van de functiemix en rond het verschijnen van dit bulletin zullen de eerste sollicitatiegesprekken met -voornamelijk- interne begeleiders reeds gevoerd zijn.

LB-ers in de school, wat een luxe! In het Voortgezet Onderwijs is men momenteel ook bezig met de invoering van de functiemix. Verschil is echter dat men daar de mogelijkheid heeft om van een LB- naar een LC-schaal te gaan, een verschil van maar liefst € 600,-! De hoop dat door de functiemix collega's uit de onderbouw van het voortgezet (speciaal) onderwijs terugkeren naar het basis-

onderwijs wordt naar mijn idee zo eerder kleiner dan groter. Voor basisschooldocenten blijft de deur naar een LC-schaal binnen het basisonderwijs vooralsnog gesloten.

Te gast tijdens de vergadering was Herman Bosman, lid van -nu nog- het bestuur van de Dr. Schaepmanstichting om een toelichting te geven op de stand van zaken rond de nieuwe bestuursopzet. Het huidige bestuur gaat binnen niet al te lange tijd over in een Raad van Toezicht. Het bovenschools management wordt dan het College van Bestuur. Hoewel de GMR in deze niet om advies gevraagd hoeft te worden heeft het bestuur dat toch gedaan, hetgeen door de leden gewaardeerd werd. De GMR staat achter de ontwikkelingen omdat de slagkracht van met name het BMT aanzienlijk vergroot wordt.

In het kader van de aanpassing van het GMR-reglement blijft de koppeling tussen MR- en GMR-lidmaatschap bestaan.

Een andere positieve ontwikkeling is de constatering dat de GMR nu compleet is. Elke school heeft nu zowel een ouder als een leerkracht in de raad. En daar zijn we natuurlijk blij mee!

Tot slot heeft de GMR ingestemd met het bestuurformatieplan en de meerjarenformatie. Gezien de degelijke wijze waarop het BMT op het gebied van personeelsbeleid te werk gaat is deze instemming geen verrassing. Ook deze gang van zaken stemt tot tevredenheid.

Jan Goorhuis (secretaris)

JUBILEA

Op 15 augustus 2010 is Brigit Huiskes, vakleerkracht KBHZ, 25 jaar in dienst van het onderwijs.

Voor Henk Gellevis is het op 16 september a.s. 40 jaar geleden dat hij een baan in het onderwijs aanvaarde.

De redactie feliciteert de jubilarissen van harte!!

R.K. KERK IN OPSpraak; KAN SCHOOL ER IETS MEE?

Misbruik in internaten en kerken is iets dat de laatste tijd veel in het nieuws is gekomen. Waarom dit onderwerp zo lang verborgen is gebleven, daarover schreef pastoraal-psycholoog Anke Bisschops onlangs.

'Seksuele grensoverschrijdingen, waarbij de lichamelijke integriteit geschonden wordt, behoren tot de ernstigste trauma's die een mens kunnen overkomen. Om daarmee naar buiten te komen, ja om er zelfs maar aan te denken, valt zwaar. Bovendien schamen slachtoffers zich nogal eens, verwijten ze zichzelf dat ze assertiever hadden moeten zijn of denken ze soms dat zij zelf schuld dragen.'

Is seksueel misbruik een verschijnsel dat zich enkel tot vroegere internaten of kerkelijke gangen beperkte?

Bisschops: 'Seksueel misbruik van zwakken door sterkeren is iets van alle tijden en culturen.

Dat deze vorm van misbruik binnen de kerkelijke kaders juist nu meer in de openbaarheid komt heeft met verschillende factoren te maken: een grotere openheid rond seksualiteit dan zo'n dertig, veertig jaar geleden en een bredere toegankelijkheid van meer media. Daarnaast speelt voor de kerk zelf nog mee dat het voor haar autoriteiten gewoonte was om te zwijgen en het misbruik toe te dekken.

Anke Bisschops: 'Als er al iets bekend werd, bleef het vaak bij een berisping, overplaatsing of anderszins. Schaamte over wat iemand van de eigen 'club' had gedaan en vrees voor imago-verlies van de kerk (...), resulteerden vroeger maar al te vaak in de welbekende doofpot.'

Dat de onthullingen van (seksueel) misbruik en misstanden in katholieke instellingen zo breed de aandacht trekken in de media heeft voor een belangrijk deel te maken met de strikte standpunten die de R.K. kerk blijft innemen op het gebied van aidsbestrijding, geboortebeperving, abortus, homoseksualiteit, celibaat, echtscheiding en euthanasie. Een kerkleiding die een strenge moraal verkondigt waaraan een deel van haar personeel zich bezondigt, verliest aan geloofwaardigheid als zij

deze misgrepen bagatelliseert. Seksueel misbruik, een vorm van machtsmisbruik, laat bij slachtoffers levenslang een litteken na. Het is als een kras op hun ziel. Het misbruik daarentegen zal bespreekbaar gemaakt moeten worden, wil er ook recht worden gedaan aan de slachtoffers. Zij dienen gehoor en erkenning te krijgen voor wat hen is aangedaan.

Valt uit voorgaande een les te leren voor het onderwijs?

Inmiddels zijn er protocollen en vertrouwenspersonen (intern en extern). Sinds vorig jaar doen scholen in de regio mee aan een pilot van de GGD Twente. Dit voorjaar namen o.a. De Telgenkamp, Esrein, Don Bosco, Paus Joannes en De Bleek deel aan de 'Week van de Lentekriebels'. In dit project wordt ingegaan op hoe men respectvol om kan gaan met seksualiteit en relaties. Een schoolgemeenschap kan zodoende een klimaat creëren waarin deze gevoeligheden bespreekbaar worden gemaakt. Hiermee wordt kinderen en volwassenen de gelegenheid geboden zich open en weerbaar op te stellen, zodat zij op een betere manier leren omgaan met elkaars kwetsbaarheden.

Gerrit Klaassen, identiteitsbegeleider

Genomineerd voor de Gouden Piramide 2010

De Gouden Piramide is de jaarlijkse Rijksprijs voor inspirerend opdrachtgeverschap in de architectuur, stedenbouw, landschapsarchitectuur, infrastructuur en ruimtelijke ordening. Onder leiding van Rijksbouwmeester Liesbeth van der Pol heeft de jury vijf opdrachtgevers genomineerd waaronder de Plechelmusschool.

Hallo allemaal!

Ik heb de pen doorgekregen van Wendy Steenbeeke en ik mag mij nu aan jullie voorstellen: ik ben Louise Oosterhof, 52 jaren jong en locatielider van

de locatie Schützstraat van Scholengemeenschap Beyaert. In 1980 behaalde ik mijn diploma aan de Pedagogische Academie Hoogveld en kon vrijwel meteen aan de slag aan de toenmalige Ariënschool (nu Beyaert). Begonnen als leerkracht voor één dag voor de meisjesklas van het V.S.O. en één dag om de middenbouwgroepen handvaardigheid te geven. Mijn eerste kennismaking met het SBO hakte er meteen al stevig in: de meiden in de leeftijd van

13-18 jaar luisterden natuurlijk voor geen meter naar zo'n juffie van net 21 jaar en nog geeneens 1.60 meter hoog. Ik heb weleens gedacht: "wat dóe ik hier?!" Nou ben ik niet het type van snel opgeven en zie....ik werk nu al 30 jaar aan de Schützstraat en ben helemaal verknocht geraakt aan de speciale basisschool. Opleiding Gespecialiseerde Leerkracht, Remedial Teacher, Sovatrainer, Schoolleider Primair Onderwijs en daartussen in nog heel wat kortlopende cursussen, waarbij ik de cursus bloemschikken niet ongehoemd wil laten! Ik zit nu in het kantoor waar ooit Wil de Rooij, Theo Wijnands en Harry Spies hun directiestoel hadden. Samen met René Bekhuis, locatielider van de Elsbeekweg en Rob Huberts, meerscholen directeur vormen we het MT van de school. Beyaert is bezig haar motto "Onderwijs in beweging" volop te integreren in het onderwijs. Het is onze manier om op weg te gaan naar opbrengstgericht werken. En niet alleen de kinderen zijn hard aan het werk, maar ook de leerkrachten zijn bezig hun vaardigheden te

vergroten door bij elkaar op klassenbezoek te gaan, video interactiebegeleiding en intervisie. Die momenten worden als heel leerzaam en inspirerend ervaren. Inspirerend zijn ook mijn werkzaamheden voor het Expertiseteam. Daar ben ik voor één dag Sovatrainer. Samen met Henriëtte Rosenberg, trainen we een aantal groepen per schooljaar. Intensief, uitdagend en altijd weer heel bijzonder om te doen. De 30 jaren in het onderwijs zijn werkelijk voorbij gevlogen! De leerlingen houden je scherp en jong. Dus kom maar op met de volgende jaren! Alhoewel...jong? Ik sluit dit stukje af met de volgende anekdote die ik julie niet wil onthouden: Na een geschiedenisles vroeg een leerling heel ernstig aan mij: "Zeg juf, ben jij van voor de Tweede Wereldoorlog?" Nadat hij mijn verbaasde gezicht zag, corrigeerde hij zich onmiddellijk: "Ach nee, natuurlijk niet.....u bent van voor de Eerste Wereldoorlog, he?" Hartelijke groet, succes met de laatste loodjes en een fijne zomervakantie, Louise Oosterhof

Verbouwing St. Jan nagenoeg klaar

Ons nieuwe gebouw, want dat mag je wel zeggen, is nagenoeg klaar. In week 22 zijn alle dislocaties opgeheven en zitten alle 365 kinderen weer onder één dak aan de Oude Postweg. Het nieuwe pand is ongeveer 100 meter lang en is nu voor het eerst uitgerust met een centrale hal (Zie foto). Vandaar uit kan men naar de verschillende lokalen en nevenruimtes. We zijn zeer tevreden over het uiteindelijke resultaat. Op 29 juni wordt de school feestelijk geopend voor ouders en kinderen. We vieren tevens het feit dat de school 80 jaar bestaat. Op 10 september is er een receptie voor genodigden.

Theo Krabbe

De Profijtklas is een initiatief van FORUM, Instituut voor Multiculturele Ontwikkeling en Stichting Kinderpostzegels. Het project stelt zich tot doel een bijdrage – ook financieel – te leveren aan de talentontwikkeling van basisschoolleerlingen met een achterstand in taal en/of rekenen. Leerlingen krijgen per schooljaar minimaal 80 uur extra onderwijsondersteuning buiten de reguliere schooltijden.

De doelgroep betreft leerlingen

waarvan de leerkrachten verwachten dat zij door de extra leertijd in staat zullen zijn om bijvoorbeeld na groep 8 op HAVO niveau in te stromen in plaats van VMBO - TL. Bovendien zijn het leerlingen die te weinig

steun van hun ouders krijgen. Dat kan te maken hebben met onbekendheid met het Nederlandse onderwijssysteem of met hun eigen

extra les op maandag na schooltijd (75 minuten) en op donderdag tussen de middag (45 minuten). In de projectaanvraag is het als volgt

omschreven: "Het gaat om leerlingen die baat hebben bij meer tijd om zich leerstof op het gebied van rekenen, taal, spelling en (begrijpend) lezen eigen te maken. Ook willen we hen een goede huiswerkattitude bijbrengen (planning, organisatie). Dit ook met het oog op het voortgezet onderwijs."

laag opleidingsniveau.

In het eerste kwartaal van 2010 is De Profijtklas ingevoerd op De Hunenborg. Op twee momenten per week krijgt een groep van acht leerlingen uit de groepen 6 en 7

In het schooljaar 2009 - 2010 zijn op 15 scholen in Nederland "Profijtklassen" opgezet. In de komende vier jaar zullen 50 basisscholen in staat worden gesteld deel te nemen.

PERSONALIA

Herman Snippers van Onderwijsgemeenschap Titus Brandsma gaat 1 augustus a.s. met pensioen. Het is 43 jaar geleden dat Herman in dienst van het onderwijs kwam. Hij heeft 38 jaar voor de Dr. Schaepmanstichting gewerkt.

Op 1 augustus a.s. gaat Gea Lepez-Savenije van de St. Plechelmusschool gebruik maken van de FPU-regeling. Gea is op 31 augustus 1967 in dienst

van de Dr. Schaepmanstichting gekomen en heeft dus een dienstverband van 43 jaar.

Joke Loves-Boenders van De Hunenborg gaat m.i.v. 1 september a.s. gebruik maken van de FPU-regeling. Joke is sinds oktober 1984 (26 jaar) in het onderwijs werkzaam. Ze werkt 18 jaar voor de Dr. Schaepmanstichting.

Marian Berndt-Scheepers van De Schothorst gaat ook gebruik maken van de FPU-regeling

per 1 september a.s. Marian is in maart 1976 gestart in het onderwijs (34 jaar geleden). Sinds oktober 1984 is ze in dienst van de Dr. Schaepmanstichting.

Ook Henk Gellevij van De Bleek gaat gebruik maken van de FPU-regeling m.i.v. 1 oktober 2010. Henk is sedert september 1970 in dienst van het onderwijs en vanaf december 1971 in dienst van de Dr. Schaepmanstichting.

Er zal op feestelijke wijze afscheid genomen van de pensionarissen.

VIEREN OF VERGETEN... 25 JAAR BASISONDERWIJS IN NEDERLAND

De media houden de burger regelmatig voor dat het onderwijs in Nederland er niet zo best voor staat. Niet slecht maar we raken achter. Was het primair onderwijs vóór 1985 dan toch niet beter? Die vraag werd voorgelegd in de gesprekken met de zeven onderwijsmensen hieronder. Geen van allen willen ze terug. De basisschool heeft zijn verdiensten. Kijk naar de instrumenten waarmee je nauwkeuriger kunt observeren en toetsen waardoor je een beter beeld krijgt van het kind. Daarmee hangt samen dat er meer aandacht is voor het individuele kind.

Dat we er nog lang niet zijn is evident. Maar het enthousiasme waarmee de mensen op de werkvloer staan, geeft aan dat ze het doel goed voor ogen hebben: de ontwikkeling van het kind. Dat het andere vaardigheden vergt dan vroeger is ook evident. Ook daaraan kan worden gewerkt.

Netty Wermer zag de titel van dit artikel en haar eerste opmerking was: "Vieren natuurlijk!" en voegt daaraan toe dat alle leraren, jong en oud op 1 augustus een hele grote pluim hebben verdiend.

Jan Woertman heeft zich nog zes jaar directeur van 't Esrein mogen noemen nadat hij een lange reeks van jaren als schoolhoofd door het leven was gegaan. Toen op de eerste schooldag na de zomervakantie van 1985 een ouder vroeg hoe dat voelde, antwoordde Jan: "Ik voel niets!". Er was voor hem ook weinig veranderd. Hij had frequente en vooral informele contacten met de kleuterschool (...en ook met de kinderen daar...). Het proces naar de invoering van het basisonderwijs was niet goed. Er waren hier en daar wat pilots maar er moest nog heel wat gebeuren. Jan heeft altijd veel waardering kunnen opbrengen voor het werken met de jongste kinderen en hij is er dan ook van overtuigd dat de afschaffing van de KLOS een groot verlies was. Dat de kleuterleidsters vervolgens ook nog een applicatiecursus moesten volgen heeft veel onvrede opgeleverd. Waren ze dan toch de underdog??? Door de ontwikkeling van het Schoolwerkplan werden teamleden en ouders beter betrokken bij de zaken die in de school gebeurden en moesten gebeuren. Dat kwam de afstemming op elkaar ten goede en werden twee teams langzamerhand toch een eenheid.

Tot 1985 was Rikie Veltman de vaste leerkracht van de eerste klas van de Mariaschool. Ze had incidenteel contact met de toeleverende drie kleuterscholen. Dat je weinig hoort over het zilveren jubileum van de basisschool schrijft ze vooral toe aan de vanzelfsprekendheid. Je weet niet anders meer. Een grote verdienste is toch wel de doorgaande lijn in de ontwikkeling van de kinderen van 4 tot 12 jaar. Zo ervaart ze het als positief dat in groep 1 en 2 zaken binnengeslopen zijn die vroeger tot het domein van de lagere school behoorden. De ontluikende geletterdheid moet je natuurlijk benutten. Wel ziet ze dat in de afgelopen jaren steeds meer randactiviteiten de school zijn binnen geslopen waardoor de druk alleen maar toeneemt. Omstreeks 1985 werd ook de medezeggenschap in het onderwijs geregeld. Rikie heeft zich daarin altijd bijzonder geïnteresseerd. Ze was al lid van de voorlopige medezeggenschapsraad, eerst op de Mariaschool en daarna van de MR van de Bekkersschool en na de fusie met de Kennedyschool ook op De Hunenborg en nu ook op de Don Bosco. Al vele jaren is ze tevens voorzitter van de GMR.

Van 1 augustus 1985 is Ineke Ensink, locatieleider op De Akker, niet zozeer de integratie kleuterschool (waarvan zij hoofdleidster was) en de lagere school bijgebleven. Veel meer is dat de fusie met de Anne Frankschool, die grote personele gevolgen had. Verder verliep de samenvloeiing zonder veel problemen.

De kleuterschool en de lagere school waren al in één gebouw gehuisvest en er waren al gezamenlijke teamvergaderingen. Het basisonderwijs is in de loop van jaren wel professioneler geworden en door de invoering van het leerlingvolgsysteem worden kinderen scherper geobserveerd waardoor je ook sneller tot actie komt.

Ineke merkt op dat je wel moet oppassen dat bij het leren in de onderbouw te veel nadruk komt te liggen op het cognitieve.

Over de opleiding van leerkrachten wil Ineke niet zoveel kwijt. Dat is ook afhankelijk van de persoon. Al ziet ze wel dat een brede maatschappelijke oriëntatie nog wel eens ontbreekt bij studenten.

Petra Huitink, directeur van De Telgenkamp, was in 1985 beginnend leerkracht. Ze heeft de "oude" opleiding nog gevolgd maar werd al snel geconfronteerd met de brede inzetbaarheid. De banen in het onderwijs waren schaars en je nam aan wat je kon krijgen, zelfs op vrijwillige basis. Haar eerste stappen heeft ze gezet op De Akker en heeft ze weliswaar zonder benoeming ervaring opgedaan in de groepen 1 en 2. Haar echte benoeming kreeg Petra aan de Kennedyschool die later is gefuseerd met de Bekkersschool tot De Hunenborg. Het proces van het naar elkaar toe groeien is niet in haar geheugen blijven hangen. Petra heeft het idee dat er echt nog wel een scheiding was. Kortom de Klossers in de kleuterbouw die vchten voor hun zaak. De Telgenkamp is opleidingschool en de aanstormende leerkrachten worden goed begeleid. Over de PABO opleiding als zodanig heeft ze positieve noch negatieve ervaringen. De kwaliteit van een leerkracht hangt voor een deel ook af van de persoon zelf. Wel merkt ze op dat de jonge leerkrachten makkelijker naar zichzelf kijken, reflecteren. Ze vragen ook meer om begeleiding en dat krijgen ze dan ook.

't Eimink was één van de scholen waarbij met de bouw al rekening werd gehouden met de komst van de basisschool. Dus kleuter- en lagere school onder één dak. Dat leidde ook tot gezamenlijk teamoverleg en één OR. Dat hij van de ene dag op de andere van schoolhoofd directeur werd was voor Benno Goosen geen grote verandering. Eigenlijk liep alles gewoon door. In die tijd had hij zelf ook nog gedeeltelijk lesgevend taken. In de loop van de jaren werden steeds andere eisen gesteld aan de directeur. Door de maatschappelijke veranderingen werd de functie er wel zwaarder op. Denk daarbij aan de problematiek in de gezinnen en de buurt. Naast directeur ben je soms meer pedagoog en psycholoog. Het onderwijskundig leiderschap kan hij voor het grootste gedeelte delegeren aan de IB-er, de coördinatoren en externen als Expertis. Door de ontwikkeling van het schoolwerkplan kreeg je deze taak wat meer op een rij. Maar het document verdween vervolgens in de kast. Tegenwoordig hangt het onderwijs nog veel meer van plannen en protocollen aan elkaar. Maar gelukkig hebben we een goed BMT dat veel werk verzet.

Netty Wermer, gepensioneerd schoolbegeleider is heel stellig: De basisschool moet je vieren!!! Er zijn heel veel belemmeringen geweest die de ideale basisschool in de weg stonden, maar de leerkrachten jong en oud hebben zich enorm ingezet. In de loop van de jaren neemt ze een golfbeweging plaats. Zo eist de samenleving tegenwoordig nogal eenzijdig aandacht voor de cognitieve vakken terwijl bij de harmonische ontwikkeling van het kind ook creativiteit een belangrijke factor is. Daarmee hangt ook de controlerende rol van bijvoorbeeld inspectie samen. 25 jaar geleden stimuleerde die vooral nieuwe initiatieven. Er was sprake van een grote betrokkenheid. Netty betreurt het dat de PABO vooral ook in het begin weinig aandacht besteedde aan het jonge kind. Ze maakte mee dat leerkrachten zich vast gingen bijten in methodes. Maar kinderen leren niet altijd in systemen; ze ontwikkelen zich al spelend en ontdekkend. Leer- en ontwikkeling psychologie dienen belangrijke vakken te zijn in de opleiding. En de leerkracht moet kijken naar het kind en observeren wat het nodig heeft. Ze is een voorstander van een aparte opleiding voor leerkracht voor het jonge kind.